

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נט.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: ויקרא ב טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ליסנא אחרינא
וכו' וה' רקיקין ומשונין
מדדן שאר:

רבינו גרשום

[illegible]

טען הגשה אצל המזבח.
ואין ממנו הקטרה לאישי
מגופו: שכן ציבורא. עומר
ולחם הפנים של צבור הן
ובאין חובה. ובאין גמי

בטומאה ויש בהן אכילה
לכהנים. ויש בהן משום
מנחת כהנים משום דבטר
בלול: מנחת כהנים
מנחת הזבח: כלי.

ממתני' מנחת הסולת. ה"א דמחננד מנחה סתם מביא עשרון סלת ולבונה ולבוללה וקומנה כמו שהיא חיה וצדיקה כחיי שמן ולבונה. ובעל העררי לא כתב לבונה אלא ממנחת סלת גמרין דכתיב זה ויזקק צדק ונפש ומשע דכל מנחת יחיד טעונה שמן ולבונה כזו: **סולת ודקיקין.**

חלות או ריקיען כדמבי ציורא [ב] ולהקן
מחשיב תרמי כיון דאי צעי חלות מייתי
אזוי צעי ריקיען מייתי: [א] ומנחה
אשה שהמנדב מנחה: ומנחה
העומר. כל נמי כמי שמן ולבונה
כדמבי (ויקרא ג') ואם תקריב מנחת
עצורים והיא מנחת העומר. אבל מנחת
העצים לא עזיא לבונה דמפרש
בבבא: גמ' כל היא דמנ. הן
מנחות מליקיען [א] (מנחות) עשר
מנח למחר חולין בלות עשר עשר
חלות דאמרי באלו מנחות (לקמן ע.):

הוא תתן יעשר דמיון
דאמר במחצה חלות וי
דלא ח תנו רבנן יונת
לחם הפנים שכן
מנחת נסכים שאינה
שמן לחם הפנים שמעו
שמן ת"ל עליה עליה
שמן ושבת עליה למי
על מנחת נסכים לבונה
ומחת לחם הפנים שאינה
שמן נסכים שמעוהנה
לבונה תלמוד לומר
על מנחת נסכים לבונה
שמיני ללבונה היא לח
יטענו לא שמן ולא
ולא על לחם הפנים
ולא על מנחת כהנים
כהנים הוא ליה לרבי
חזון צורה הגשה ואי
היה ליה לרביי בשבת
דאביל פיגולא בשבת
מר עליה לבונה ולא
אימא עליה לבונה
לבונה מסתברא מנחת
שכן עשרון בלול ב
אדרבה מנחת נסכים
ציבורא חובה ואיטמא
ללבונה להוציא להו
אמרת להוציא להו
שלא יטענו לא שמן
כהנים הוא ליה לרבי

[illegible]

א. וְכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַקְדִּישׁ בֵּין לְאֶדָם בֵּין לְמִזְבֵּחַ יֵשׁ בּוֹ מִשּׁוֹם פִּיגוּל. וְכַאֲן נָמִי בַּשֶּׁסֶּה אֲחֵלֶּהּ דִּפְרִשְׁתָּהּ מִנְּמוֹת וְנִשְׁכַּח וְסִמְךָ לֹא פִרְשְׁתָּ מִנְּהָם הַעֲוֹנוֹת. וְכֵן דִּנְשָׁה הוּא [מִן] שֶׁן כֻּמוֹת הַעֲוֹנוֹת. וְשִׁעֲרָהּ וְכִבְּדָהּ בְּכָל עֲצָמָה כְּמוֹ מִנְּהָם הַעֲוֹנוֹת לְאִפְסוּקָא מִן מִנְּהָם הַנִּיחִים לְכִי מַקְדִּישׁ שֶׁחֵי הָלָם הִדְנוּ מַקְדִּישׁ לְרֵאשֶׁה שֶׁנֶּאֱמַר מַקְדִּישְׁךָ. וְדִפְרִשְׁתָּהּ מִנְּמוֹת תַּכִּי עִשְׂרָה וְעֶשְׂרִים לֹא וכו'.

ונתת עליה שמן. האי קרא במנחת העומר כתיב ואליה טרין למעוטי לחם הפנים משמע דלג חתי בק"ו מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה טעונה שמן והיא גופה דאינה טעונה לבונה לא ידעינן אלא מסיפיה דקרא דדריש עליה לבונה ולא על מנחת נסכים

הפנים שאין טעון שמן כדמעטען
מרישה דקדק וטעון לצונה ואין שייך
כלל לומר דלא יתייבש עליה למעטוי' אלא
בשמן ולא בצלונה וימנה חד ומד
מיקום דבוכיה כי יהוה דפ"ב דזבחים
(קד פ.) ללא דמי דהכל בלא ק"ו נמי
הו גמירי מהדדי או משאר מנחות
אין מליקטין מנחה מדע דלא דמי
ק"ו דהכל איכל פירי טובא ב' :
ד"א להוציא שתי הדמין. אלטרין
למעטוי' משום דליקטו מנחה
כדמצי (ויקרא כג) מנחת מדע:
ואימא עליה שמן ולא על מנחת
בניה שמן. פ' בקיטוס
יבא דמי למנחה משום פ' בקיטוס

והוא הדין במתנות נשים וזו
וגדלה טעם צני לאקשים מהסתרן שיש
דדמו דלא לכל המתנות המצוות שם
דבעו שמן אבל מנחת הפנים לא דמיא
לזו דלכל: **ברך** פי' בקטורת
כל המנחות בעו כלי ללוש צפרק שמי
הלם (תקן פ"ב ע"א לרבי ז')
מנין כו' אבל לחם הפנים אינו נקדש
אלא בצמור וקשה אי מדת יבש
תקדשה לחם הפנים נמי בעי כלי
דמוכח לעיל (דף י"ז.) מדת יבש
הפנים להימנע ואי מדת יבש לא
תקדשה תרוייהו לא בעו כלי ואי משום
השמן בעו כלי אם כן לחם הפנים נמי
דלא בעי לתמיר שיאם טעון שכל
לשיאם תמחה ונראה לפרש דכל
היינו דלענין כלי שזו אלהדי מנחת
העומר ומנחת **ע** נקדים אבל לחם הפנים
בעי שולחן וזכירין לזבונה ומיהו גבי
זבונה דבסמון לא יזכין לומר כן:
פיגול בבבת. חן יתכן כדאמר
בפ"ק (ע"ל ה') דלא תמחשה
פוסל אלא צמי שראוי לעבודה לאפוקי
מנחת העומר ושע"ז דהתם איירי
במחשה שלא לשמו ה"ה במחשבת פיגול
מיימין לא בפ"ב דזבחים (דף י"ז.)
כי

בשבתא מסתברא נפש: מנחה לרבות מנחת שמיני
האי מאי אי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא אי
שעה מדורות לא ילפינן: היא להוציא שתי הלחם
א לכונה ואימא להוציא מנחת כהנים מסתברא מנחת
שכן עשרון כלי מצה ועצם הגשה ואישים אדרבה
שתי

כֹּה בָּנוּנוּ: חוֹן. כָּל הַמִּנְחֹת עֲבֹדָתָן בְּחוֹן אֵל לֶחֶם הַפִּינִים קִדְרוּ וְהִצְבִּיל.
 אֵל לֶחֶם הַפִּינִים עֹמֵד עַל הַסֻּלְחָן מִשְׁבַּח לְשִׁבְחָ: [בִּדְשָׁן]. כָּל הַמִּנְחֹת
 אִישׁוּיִם. כָּל הַמִּנְחֹת אֵין מִן הַפִּינִים לְאִישׁוּיִם דִּמְנַחַת הָעוֹמֵר נִקְמָתָה דִּמְפַרְשָׁה
 וְחוֹן לְאִישׁוּיִם: לִצִּיבֹר. לֶחֶם הַפִּינִים וּמִנְחַת הָעוֹמֵר קִיבֹר לִצִּיבֹר הַחַיִּים וּמִנְחַת
 רִדְוָחוֹת וְטוֹמָאָה בְּפִקֵּר כִּלְדֹּן לוֹלִין בְּפִקֵּסוֹת (ד' ק"ב): דְּבִרִּים אֵלִים
 אֵל קֶרֶן יִיחֵד לֹא דְחִי טוֹמָאָה: דְּאִכְיֵל. שִׁיר עוֹמֵר נֶאֱכָלִין לְכַהֲנִים
 וְהֵב פִּיגוֹל שְׁהִי קוֹמֵן בִּין מִתְּחִין וְנִלְחֵם הַפִּינִים וְהֵב פִּיגוֹל דְּבִיזִין
 מִכֵּר שֵׁם לֹא מִתְּחִין בִּין לְאֵדִם בִּין נִזְבָּחַת וְהֵב צו פִּיגוֹל אֵלִים מִנְחַת
 עוֹמֵר קֶרֶב אִפְּלִיו לִשְׁבַּת כְּדָאָם בִּין רִצִּי מִשְׁמַעַל (לְקוֹן ד' קכ): אֵלִים
 וְחִי קֶרֶב אִפְּלִיו מִכֵּר נֶפֶשׁ [וְיִקְרָב ד' מִלְּדוֹן] דֹּל מִנְחַת אִישׁ טַעֲמוֹת עֲשֵׂן: [בְּזוֹל].
 מִנְחַת נִסְכִּים [ח'] אִישׁ ג' [לוֹגִין] לְעֶשְׂרִין: מוֹגֵשׁ. עוֹמֵר וְשֹׂאֵר מִנְחַת
 רִדְוָחוֹת הֵבִים בָּחוֹת בְּזוֹל עֲלֵמֹן וּמִנְחַת נִסְכִּים בָּחָה בְּזוֹל זֹבֵחַ: מִנְחַת
 חוֹבֵה וְדוֹחוֹת שְׁבָה וְטוֹמָאָה: מִסְּכִדְרָא נֶפֶשׁ. בְּמִנְחַת סֵלַת כְּחִיד
 אֲחֵרִים בְּשֵׁלָא לְרִכּוּת שְׁפִיר. דְּקִרְ"א שְׁעָה מְדוּרוֹת לֹא יִלְפִין קִרְ"א:
 שְׁפִיר

לאפוקי מנחת כהנים דאין בה חד מכל הני: אפילו הכי מסתברא נפש. מסתברא דמריב' נ' כלומר ירחיד כגון מנחת כהנים מריבא דיהוי כמנחת העומר אבל לחם הפנים דציבור נסכים דבאה בג' עשרונים וכולל בשמן ג' לוגין. ואינה טעונה הגשה. ואינה באל אלא נס' לאפוקי שתי הלחם דלא באין בגלל עצמן אלא בגלל כבשים ואין מקטיר משתי הלחם

עין משפט
גר מצודה

מה א מיי פייז מהל
 מעשי'ק הלנס :
 מו ב מיי פייז שס הלנס :
 מז ג ד מיי שס הל' :
 מז ד מיי שס הל' מ:
 מוז א מיי שס הל' :
 נ א מיי פייז מהלנס תמידן
 ומוספין הל' י:
 נא מיי פייז מהלנס
 מעשי'ק הלנס ד:
 נב י מיי שס הלנס א:
 נג ב מיי פייז מהל' תמידן
 נד מוספין הל' י:
 נה ד מיי פייז מהל'
 נז מיי פייז מהלנס :
 נח א מיי שס פייז הלנס :
 נט ב מיי שס פייז הלנס :

מוסף רש"י

כל היכא דתנן. כלומר
מנחות עשר תנן. כלומר
מנחות שוות דין אחד
לאפוקי מדר"ש. דמטפי
חד מנחה צמה למכשר מנחת
מאפה בתלתא גוויי ולדלידיה
הוי י"א מנחות (להלן עב:
בכת"י).

שיטה מקובצת

[illegible]

המתנדב: ו' מייתי הס"ד
ואח"כ מה"ד ומנחת כהנים.
כהן שהתנדב אחת מחמש
מנחות הללו הס"ד ואח"כ
מה"ד ומנחת כהן משיח
חביטין הס"ד ואח"כ מה"ד
עובד כוכבים מתנדב מנחה
כדמרבין מאיש איש לקמן
באלו מנחות הס"ד:

ו' דמתני' עשר תנן: ט' דחלות: ט' דתנן כגון בבא אחרת דלקמן ובפ' אלו מנחות כן יש ברש"י של מהר"פ ותיבות עוד בבא אחרת דמתני' ובפ' אלו

מנחתו שלנו נמחק:
(א) ומתחילת לא השיב אל:
יבדור: (ב) מנחת חסיד:
אח"כ מה"ד א"ח אנו ח"י חסיד:
אנחנו נכנסים ואלהם הפנים
מפנינו להו כבתינו:
לבלותה כלומר מנחת
שמיני מיליון: (ג) ועוד
נכנסים בלתי גורם נמחק:
(ד) הכליל מה"ד א"ח א"ח חסיד:
הוא גורל. כל המנחות
נפסלו ב"ו ליום ולילה:
(ה) יחיד הוא מה"ד א"ח א"ח:
מה"ד חובה שמו. העומד
לחיים: הפנים: (ו) חסיד:
מחיר: (ז) מנחת חסיד: וכל
המנחות שיש ענינו שיש
ב"ו קרית חסידה שלת נפש
ב"ו קרית חסידה ב"ו נפש
ומהוה נפש מורגין כל:
(י) מנחת נכסים י' א'
ששוררם מה"ד א"ח א"ח מה"ד:
כלכל בלוג כל המנחות ש'
בדור ודור ומנחת חסיד י'
לגוץ נכסיו: